

Управителя на търговското писалище, ако ли не съществува и таквози, тогазъ са предава на Началника на върховната мѣстна Власть. Управителътъ на търговското писалище или Началникътъ на мѣстната Власть, който е приелъ изложеніето, длъженъ е безъ забава да го проводи на предсѣдателя на най-близното търговско сѣдилище; въ единъ отъ тѣзи случай туй изложеніе са полага въ писалището на търговското сѣдилище.

Чл. 59.) Въ чуждина корабначалникътъ е длъженъ да даде изложеніето си на Турския консулъ, ако ли нѣма такъвзи, тогазъ на надлежното мѣстно Началство, и да земе свидетелство, увѣряюще времето на пристигването и заминаването му, и състояніето и вида на товара му.

Чл. 60.) Ако въ продълженіето на плаването, корабначалникътъ са принуди да са отбие въ Турско или въ чуждо пристанище, длъженъ е да объеви, спорѣдъ обстоятелствата, предъ едно отъ означенитъ въ предидущитъ 58 и 59-ый членъ Началства, причинитъ на отбиваньето си тамъ.

Чл. 61.) Избавениятъ отъ кораблекрушеніе корабначалникъ ако да е и самичакъ, или само съ една часть отъ дружината си, длъженъ е безъ забава да са представи, спорѣдъ мѣстата и случайтъ предъ сѣщитъ Началства, да предаде изложеніето си, да подѣйствува за потвърдѣніето му отъ избавениятъ отъ дружината и които са намѣрватъ съ него, и да земе званичныя му преписъ.

Чл. 62.) За потвърденіе на изложеніето на корабначалника, Началството до колкото е възможно испытва лицата отъ дружината на кораба, още и пѣтниците, безъ да са повредѣтъ и другитъ доказателства. Непотвърденитъ изложенія не сѣ приети въ полза на корабначалника, нито приносятъ вѣра предъ сѣдилището, освѣнъ случайтъ, когато кораблекрушившиятъ корабначалникъ са е избавилъ самичакъ въ мѣстото, дѣто е предалъ изложеніето си. Но при туй запазва са правото на противнитъ страны да докажѣтъ противното.

Чл. 63.) Освѣнъ случайтъ на належаще бѣдствие, корабначалникътъ не може да извади на сухо никоя стока доро